

Vynikající zážitek z koncertu ke Dni matek v Husově sboru

V úterý 14. května se v Husově sboru v Rychvaldu konal již tradiční koncert Základní umělecké školy Rychvald ke svátku Dne matek. Do kostela během tohoto odpoledne krásně svítilo slunce a ohřívalo nejen účastníky, ale také diváky a posluchače v jednom. Program byl přepestřen: velice jsem ocenila zejména prolínání jednotlivých výstupů žáků „zušky“ a jejich učitelů. Osobně i jako rodič ráda vidím, když se výuka čehokoli pojímá aspoň trochu alternativně, a musím říct, že v tomto ohledu mě naše rychvaldská škola zatím rozhodně nezklamala a obě naše děti do ní chodí nesmírně rády.

Ale zpět ke koncertu. Pěvecké vystoupení učitelky zpěvu Lenky Čemíkové (za doprovodu bývalého žáka ZUŠ a současného studenta konzervatoře Františka Horváta a kolegyně L. Čemíkové ze ZUŠ) bylo skutečně nádherné a profesionální a my diváci jsme si mohli uvědomit, jak kvalitní pedagogický sbor se může v lidiškách skrývat (ostatně nejen v osobnosti konkrétně této učitelky, ale i mnohých dalších). Pro žáky ZUŠ mohlo být vystoupení navíc také motivační, neboť „v akci“ slyšeli některé ze svých vyučujících, což tyto učitele v jejich očích zcela jistě posunulo od těch, kdo vyžadují pilnou domácí přípravu, k těm, kdo kromě učitelského vedení také hodně sami umějí...

Právě tak jsem v duchu (a po vystoupení samozřejmě i v reálu) tleskala smíšenému

vystoupení učitele Karla Kolásky a jeho žáků z hudební nauky, kteří nabídli rytmické vystoupení kláves s boomwhackers, perkusními nástroji, jež vypadají jako různobarevné plastové trubky a které jsou jednotlivě laděny na určité tóny. Díky odlišné délce a tloušťce každý kus Boomwhackers při úderu vydává jinak vysoký tón. A přestože toto hudební těleso (nebo spíš „tělísko“) trpělo vysokou nemocností účastníků, vytvořilo jejich vystoupení ještě uvolněnější atmosféru a mohlo být příkladem pro všechny učitele hudební výchovy, jak nenásilně a zajímavě lze učit tak nepopulární předmět, jakým hudební nauka často bývá...

Na tak krátkém prostoru nelze vyjmenovat všechny, kdo na koncertě zaujali – navíc by si to po právu zasloužili všichni. Proto jsem uvedla jen ta vystoupení, která pro mě osobně byla něčím nová a překvapivá. S každým koncertem rychvaldské ZUŠ, ať už přímo v jejím sále nebo kdekoli „v terénu“, si uvědomuji dvě věci: za prvé jak blízko přenáší nadšení dětí i dospělých jejich výkony k těm profesionálním, za něž platíme často vysoké částky, a za druhé jaká je škoda, že tyto koncerty nejsou navštěvovány větším počtem diváků-posluchačů. Zjistili by, že „ta dnešní mládež“, na kterou občas z principu nadáváme, umí se svými hudebními nástroji v rukou čí hrdle opravdu neskutečně věc.

Daniela Pilařová

Na fotce vidíte studentku 2. ročníku II. cyklu hry na zobcovou flétnu Adélu Siudovou a studenta posledního ročníku II. cyklu ve hře na kytaru Jana Lukáše při provedení Sonáty A moll B. Marcella (foto: K. Koláska)